

«پهپاد» در ایران جلیلی در روسیه

گروه سیاسی: چه بخواهیم چه نخواهیم، چه باور داشته باشیم و چه نداشته باشیم، روسیه هنوز هم برای جمهوری اسلامی یک شریک دیپلماتیک قابل اتکاست؛ حداقل در مناقشه هستهای؛ در مناقشهای که از سر آغاز آن روس ها یک پای مذاکرات، گفت‌وگوها و ریزنی‌ها بوده‌اند. اکنون نیز که در فرازوفرود این مناقشه...

• صفحه ۲

یکشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۰ | ۱۵ محرم ۱۴۳۳ | ۱۱دسامبر ۲۰۱۱ | سال نهم

تیرها

واکنش باهنر به احضار نمایندگان در پرونده اختلاس بزرگ:

خط قرمزى وجود ندارد

• صفحه ۳

از سوى پلیس راهور اعلام شد

افزایش ۴۰۰درصدی جريمه‌های رانندگی

• صفحه ۱۹

داستان‌های بادآورده

تحفه نظرنز

احمد غلامی / صفحه۱۴

در صفحات

دنیای خودساخته

کار تون حسن کریم‌زاده /صفحه آخر

تکلیف ما معلوم نیست

پری صابری / صفحه۱۵

گام به گام تا نوشتن رمان

گفت‌وگو با عموזהا خلیلی /صفحه۱۵

خیالاتم را تعطیل کردم

گفت‌وگو با محمد صالح‌علاء /صفحه۱۰

در جست‌وجوی انسانیت

گفت‌وگو با مهدی نادری /صفحه۱۱

حرف اول

پایان رویای بن دوم

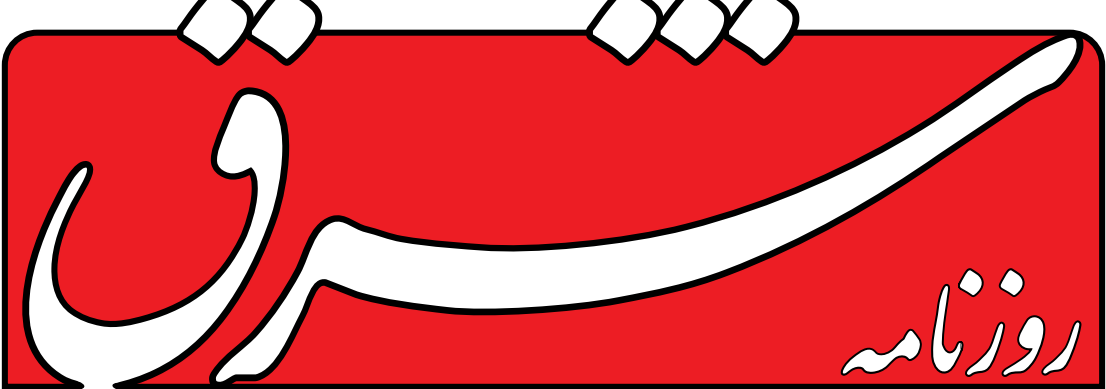
وحید مژده*

۱۰سال بعد از کنفرانس بن اول برای افغانستان، کنفرانسی به نام بن دوم در دهمین سالروز همان کنفرانس و بنا انتظارات بسیار که طبعاً امیدهای بسیار را نیز برانگیخت، تشکیل شد. بیش از صد کشور و نهادهای بین‌المللی در این نشست حضور یافتند تا یکبار دیگر کاری نمادین به نمایش بگذارند. آنها گردهم آمدند تا اعلام کنند افغانستان را بعد از سال ۲۰۱۴ تنها نخواهند گذاشت. از سال ۲۰۰۱ که امرات اسلامی طالبان به دست نیروهای آمریکایی سرنگون شده، کنفرانس‌های متعددی در مورد افغانستان در کشورهای مختلف دایر شده که در همه این کنفرانس‌ها به تعهد جامعه‌بین‌المللی برای دوم کمک‌به افغانستان تأکید شده است، سوال این است که بن دوم چرا مهم تلقی شده؟ یکی از دلایل این اهمیت این بود که اخضر ابراهیمی، نماینده سابق سازمان ملل متحد در افغانستان چند سال بعد از کنفرانس بن اول، آن کنفرانس را ناقص خواند و خواهان کنفرانس دیگری برای برطرف کردن آن کاستی‌ها شد.

وقتی سخن از بن دوم به میان آمد، خیلی‌ها به این تصور افتادند که کنفرانس سرنوشتم‌ساز دیگری در راه است و شاید این کنفرانس فرصتی مناسب برای افکندن کار در افغانستان در مسیری درست باشد. رئیس‌جمهور کزازی در همان ابتدای کار و زمانی که خبر از کنفرانس بن دوم داد گفت که در این کنفرانس افغان‌ها نباید به صورت متفرق (آن گونه که در بن اول شاهد آن بودیم) شرکت کنند. اگر در این کنفرانس از کسسانی به صورت متفرق دعوت صورت گیرد، حکومت افغانستان به آن شرکت نخواهد کرد. این سخن رئیس‌جمهور سنگ به شیشه آرزوهای کسانی زد که می‌پنداشتند بن دوم فرصتی برای بازنگری به کاستی‌های ۱۰ساله در افغانستان خواهد بود. مساله شرکت نمایندگان طالبان و حزب اسلامی در این کنفرانس از جمله مسائلی بود که رسانه‌ها مدت‌ها در مورد آن به بحث پرداختند. اما در نهایت این کنفرانس بدون حضور حتی اپوزیسیون قانونی دولت که در کابل حضور دارد، برگزار شد. رئیس‌جمهور کزازی در سخنرانی افتتاحیه‌بیشتر به پیشرفت‌های ۱۰سال گذشته پرداخت.

ادامه در صفحه ۶

غنی‌نژاد: نظام بازار خوب است دولت‌ها سوءاستفاده می‌کنند

گروه اقتصاد: جنبش اعتراضی وال‌استریت هر روز ابعاد گسترده‌تری پیدا می‌کند و در این بین اما مدافعان اقتصاد بازار تمام‌قد به دفاع از این نظام برخاسته‌اند. مدافعان نظام سرمایه‌داری هر گونه بن‌بست و زوال در این نظام را غیرممکن می‌دانند و پیوند سیاست و اقتصاد در کشورهای پهرمند از این نظام را مهم‌ترین عامل در بروز پدیده‌ای...

• همین صفحه

شماره پیاپی ۱۴۱۳ | شماره ۴۸۹ دوره جدید | ۲۰صفحه | ۶۰۰ تومان

سرمقاله

بحران یورو

حسین راغفر*

بسیاری از مشکلات حال حاضر اروپا از بحرانی نشأت می‌گیرد که در سال ۲۰۰۷ در ایالات متحده آغاز شد. آلمان و فرانسه به عنوان قدرت‌های اقتصادی اول و دوم اتحادیه اروپا و پایه‌گذاران این اتحادیه به سایر کشورهای عضو، ادامه ریاضت اقتصادی را وعط می‌کنند. اتحادیه اروپا مشکل از اقتصادهایی با قدرت‌های اقتصادی بسیار نابرابر است و همین امر مشکل اصلی بحران کنونی اقتصاد اتحادیه اروپاست. آلمانی‌ها قدرتمندترین اقتصاد اروپا را دارا هستند. با فروپاشی دیوار برلین و ادغام دو آلمان غربی و شرقی نیروی کار صنعتی بسیار ماهر، بسیار منضبط، با دستمزد پایین وارد اقتصاد آلمان غربی شد و مزیت بزرگی به این کشور بخشید؛ مزیتی که سایر کشورهای اروپای غربی از آن محروم بودند. بنابراین، آلمان نسبت به بقیه کشورهای اروپایی یک جهش بزرگ را تجربه کرد و توانست در مواجهه با بحران اقتصادی کنونی جهان بسیار بهتر از دیگر کشورها عمل کند. بقیه کشورهای اروپایی – یونان، پرتغال، ایرلند، اسپانیا و اکنون ایتالیا – اسیر بحران شده‌اند. اتحادیه اروپا امروز در ابتدای فرآیندی است که می‌تواند به خاتمه پول واحد این اتحادیه منتهی شود. تعهد اروپا به حفظ پول واحد اکنون وارد یک آزمون جدی شده است؛ آزمونی که در جدی‌ترین بحران اقتصادی منطقه یورو بروز کرده است. اکنون بیکاری در حال افزایش می‌باشد و به دنبال آن سیاست‌های عوام‌گرایی در کشورهای عضو در حال لوچ گرفتن است. در کشورهایی مثل ایتالیا که بازارهای داخلی خود را در رقابت با کالاهای چینی از دست داده‌اند و اسپانیا که با فروپاشی عظیمی در بازار مسکن مواجه شده، درهای اقتصادی مشقت‌بارتر از همیشه شده است. این کشورها هیچ نشانه‌ای از ترک منطقه یورو و بازگشت به پول ملی از خود نشان نداده‌اند. آنها دریافته‌اند حتی زمره ترک یورو می‌تواند به هراس بیشتر سرمایه‌داران دچار اضطراب منجر شود. آنها می‌بینند که چطور کشورهایی مثل دانمارک با پول ملی خود مجبور به افزایش نرخ‌های بهره شده‌اند تا از نرخ مبادله پول خود دفاع کنند، این در حالی است که فدرال رزرو آمریکا و بانک مرکزی اروپا در حال کاهش نرخ‌های بهره هستند. کشورهایی مثل ایتالیا و اسپانیا در رک کرده‌اند که اگر پول‌های سابق خود را همچون لیره و پزوتا داشتند امروز با فرار سرمایه مواجه می‌شدند. کل کشورهای اتحادیه دریافته‌اند که سرنوشت واحدی در انتظار همه آنهاست و از این‌رو می‌کشند هیچ نقطه ضعفی در دفاع از یورو از خود بروز ندهند. اما نتیجه این بازی به سرنوشت ایتالیا گره خورده است.

دولت ایتالیا برای جلب منابع مالی به فروش اوراق قرضه با بهره ۶/۵ درصد پرداخته است که بالاترین میزان بهره برای استقراض در تمام تاریخ منطقه یورو است. سوال اینجاست که آیا این اقدام مانع از فروپاشی یورو می‌شود یا خیر؟ این اقدام ممکن است منجر به شکست شود که عواقب درندک و خطرناکی برای ایتالیا و اتحادیه اروپا در پی دارد. شکست این تلاش ایتالیا برای جلب منابع مالی احتمالاً منجر به ملی کردن نظام بانکی این کشور و سرانجام بازنگری در نظم سیاسی اتحادیه اروپا حول دو قدرت کلونی اتحادیه یعنی آلمان و فرانسه می‌شود. وضعیت کنونی بسیار سیال است و می‌تواند به هر جهتی حرکت کند. اکنون اتحادیه با قواعد مالی مهم و جدیدی رویه‌روست. اما آنچه مشخص نیست، این است که آیا ایتالیا می‌تواند با این استقراض به وضعیت پیش از بحران کنونی برگردد یا خیر؟ اگر موفق نشود بازی یورو خاتمه یافته‌است.

اکنون قمار دیگری در حال انجام است. هیچ نهاد مالی دیگری در اروپا به جز بانک مرکزی اروپا وجود ندارد که بتواند منابع مورد نیاز ایتالیا را تأمین کند و به دلیل اضطراب‌های بازار هنوز مشخص نیست که بانک مرکزی اروپا چه تصمیمی خواهد گرفت. تأمین نقدینگی کشورهای عضو اتحادیه توسط بانک مرکزی اروپا خطر بزرگ ناتوانی این کشورها در فایق آمدن بر بحران‌های آنها را در پی دارد. بنابراین یورو در عمیق‌ترین بحران خود از زمان پیدایش آن قرار گرفته است.

رئیس سازمان نظام پزشکی:

هزینه سلامت، ۵/۱میلیون ایرانی را سالانه زیر خط فقر می‌برد

برخی از مردم برای پرداخت سهم ۵۷درصدی خود در هزینه درمان مجبورند خانه و اسباب زندگی خود را بفروشند

جوایز صلح نوبل اهدا شد

توکل کرمان: زنان رهبران جهان هستند

راهی است که افراط‌گری را دفع می‌کند، بنابراین من نگران نیستم. کرمان گفت که رهبران خودکام‌های که در کشورهایی مثل تونس و از جمله کشور یمن سرنگون شدند، فضایی را به‌وجود آورده بودند که در آن افراط‌گری می‌توانست رشد پیدا کند. او افزود: بسیار مطمئن هستم که این انقلاب‌های صلح‌آمیز

و دولت‌های جدید در کشورهای عربی و باقی مناطق جهان تروریسم را طرد خواهند کرد. توکل کرمان نخستین زن عربی است که جایزه صلح نوبل لیبریا و کرمان، روز گذشته در نروژ مشترکاً روی کرسی صلح نوبل نشستند. کمیته جایزه صلح نوبل این سه زن را به دلیل حمایت از حقوق زنان در مناطقی که سرکوب در آنها رایج است و کمک به مشارکت زنان در برقراری صلح، مستحق دریافت این جایزه شناخت. سه برنده صلح نوبل روز جمعه در کنفرانس خبری مشترکی اعلام کردند: این احساس را داریم که دریافت این جایزه قدرت برای ما برای مبارزه در راستای حقوق زنان، موثرکالسی و صلح افزایش داده است. کرمان در مصاحبه‌ای در آستانه دریافت جایزه خود گفت: من نگران آینده نیستم. اگر نگران بودیم این انقلاب را انجام نمی‌دادیم. ما نباید هیچ‌کسی را به حاشیه برانیم. شرکت در زندگی سیاسی تنها

نزدیک تصاحب کنند. کرمان در عین حال اظهار امیدواری کرد که انقلاب علیه‌علی عبدالله صالح، رئیس‌جمهور سابق یمن آواره این کشور را به عنوان بستری برای تروریست‌ها تغییر داده باشد. شوربورن یالاگلد، رئیس کمیته جایزه نوبل می‌گوید: اعطای این جایزه به این سه زن، نشانه حمایت ما از بهار عربی، زنان و احترام به مسلمانان است. توکل کرمان، نخستین زن عرب

برنده این جایزه اعلام کرده است که سهم خود را به «جوانان انقلابی یمن و مردم یمن» می‌دهد؛ مردمی که برای کسب حادق‌های موثرکالسی تلاش کردند. او می‌گوید که جایزه به‌وجود آورده بودند که در آن افراط‌گری می‌توانست رشد پیدا یمن و انقلاب‌های کشورهای عربی دیگر است. کرمان جایزه

غیرمنتظره خود را به فعالان بهار عربی تقدیم کرد. آلن جانسون سرلیف اعلام کرده بود که جایزه متعلق به مردم کشورم است. صلحی که به ۱۴سال جنگ داخلی در کشور لیبریا پایان داد، دستاورد زنان این کشور است. یک ماه پیش بود که سرلیف در مصاحبه با یک هفته‌نامه آفریقایی گفت: اجازه نخواهیم داد تا آفریقا به یک کلوب

مردانه بدل شود. کمیته صلح نوبل، آلن جانسون سرلیف را «نخستین رئیس‌جمهور زن آفریقا که به شکل موثرکالنی انتخاب شده» معرفی و اشاره کرده است که سرلیف از سال ۲۰۰۶ که به این مقام رسیده با ایجاد صلح در لیبریا و افزایش توسعه اقتصادی و اجتماعی کمک کرده است. «لیما گبجوی» هم فعال حقوق بشر در کشور لیبریاتست که تلاش‌های بسیاری

جنبش «وال‌استریت» در گفت‌وگو با موسی غنی‌نژاد:

نظام بازار خوب است، دولت‌ها سوءاستفاده می‌کنند

همراه داشته است. در این شرایط نمی‌توان به راحتی مدعی شد سرمایه‌داری منافع بخشی از جامعه را تأمین می‌کند.

بحث بر سر نظام بازار است، نه دولت آمریکا و برای هر گونه تحلیل و ارزیابی این دو را باید از هم تفکیک کرد. نظام بازار تأمین منافع را در گرو خدمت به دیگران و رساندن سود به آنها می‌داند. بنابراین یک نظام همسویی منافع را داریم که تمامی جنبه‌های رقابتی و عدالت در آن رعایت می‌شود.

بحث من این است که این نظام شاید ذات درست و قابل‌قبولی داشته باشد اما آنچه ما امروز به عنوان نظام بازار شاهد آن هستیم، هیچ شباهتی به این تعریف شما ندارد. چون این نظام کاملاً از سوی دولتی به قدرت دولت آمریکا هدایت و تعریف می‌شود. درواقع بیشتر شکل دولتی دارد. این اتفاق به این دلیل رخ داده است که در حال حاضر نظام بازار به‌صورت کامل حاکم نبوده و اصول و قواعد آن تماماً به اجرا گذاشته نشده است. یکی از دلایل این مهم را نیز می‌توان وجود منافع متشکل در جوامع دانست. بر همین اساس دولت‌ها در راستای تأمین منافع خود، نظام بازار یا نظام رقابتی را مانع رسیدن به اهداف خود می‌دانند. دولت‌ها با همان نمایندگان

۸۸۶۵۸۵۷۵
۸۸۵۲۴۹۷۴
۸۸۵۲۴۹۷۳
۸۸۷۵۲۱۵۹

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق تلفنی آگهی می‌پذیرد.

